Sborové noviny

ČERVEN 2020, Č.6

ÚVODNÍK

Pavel Lukáš

Velké téma současnosti. Zabývají se jím dvě ministerstva (MŽP a MZ), Nezávislá koalice pro boj se suchem (sdružení odborníků), vědecké instituce i firmy. Sucho se týká ovšem každého z nás. Registrujeme – zvláště my starší – výrazné změny, které se v naší zemi odehrály.

Pamatuji si živě, že když jsme s rodiči každoročně jezdili o letních prázdninách na dva týdny na Vysočinu, někdy celý týden propršel. Často jsme museli chodit v gumové obuvi. Ale od 80. let minulého století nám i v lese - dříve vlhkém - většinou stačily sandály.

O příčinách sucha jsme asi všichni slyšeli: likvidace mokřadů a remízek, meliorace, srážky často jen přívalové, nedostatek živočišných hnojiv, zvyšující se průměrná teplota atd, atd. Následkem mnoha faktorů je i silný pokles hladiny podzemních zdrojů vody, často pitné.

Ptáme se však nejen na příčiny sucha, ale taky na to, jak se mu můžeme bránit. Bible nás upozorňuje, že příroda nám může být dobrou učebnicí. Čteme, že Pán Ježíš *pověděl jim mnoho v podobenstvích* (Mt 13,3 ČSP). Přitom použil např. přírodní živly, hovořil i o pšenici, pleveli, hořčici, vinné révě. Podle Ježíšova vzoru použijme několik příčin současného stavu jako **podobenství o suchu,** které hrozí našemu nitru.

Nedostatek srážek, tedy nedostatek zdrojů. Pro nás to duchovně znamená nedostatek Božího slova. Aby nás netrápilo duchovní sucho, potřebujeme trvale číst, slyšet a přijímat biblickou zvěst. Nejlepší déšť je ten mírný a trvalý, téměř všechen se vsákne. Tak podobně to má platit i o našem „vsakování" pravd Bible. Lijáky s pořádnou dávkou vody připomínají konference, semináře, večery modliteb a chval apod., které nás nadchnou. Když ale odezní jejich silný dojem, co pak? Čekat do další povznášející akce? O první církvi platilo: *vytrvale poslouchali učení apoštolů.* (Sk 2, 42) Tak i my se trvale věnujme Písmu.

Nezadržování vody v krajině, zejména že se povrchová voda nechá bez užitku odtéct. Na našem území bývalo asi 950 000 ha mokřadů, dnes jich to 50 000 ha. Meliorace dlouhodobě odvodňovaly půdu. Co nám bez užitku odvádí blahodárnou duchovní vodu? Všecko, co nás okrádá o čas potřebný k tomu, abychom přemýšlením o kázání, o svědectví nebo o biblické pasáži přijali duchovní užitek. Bez potřebného času vyzobáváme z Bible, co je nám milé, jíme stále jednoduchou stravu. Potřebujeme však duchovně růst, abychom obstáli v potížích života.

Plýtvání pitnou vodou. Používá se tam, kde by stačila užitková. Patříme v Evropě mezi 6 zemí s nejkvalitnější pitnou vodou, ale zároveň mezi země, které s ní nejvíce plýtvají, resp. nejméně využívají užitkovou vodu. Můžeme duchovně plýtvat různým způsobem. Z duchovních darů a vůbec z duchovního bohatství, které nám Pán posílá, necháme mnohé bez užitku „odtéct". Nevyužíváme hřivny, které nám Pán dal, svobodu, kterou máme k setkávání ve skupinkách, k zahájení nových projektů apod. Naopak jsme dobře užili zdroj, když jsme nabídli svým přátelům, aby se podívali na přímé přenosy bohoslužeb z Archy.

Mnoho slov a málo činů. Jeden odborník před televizní kamerou řekl, že už 40 let se o suchu mluví, ale málo se proti němu vykonalo. Jestliže nás Duch svatý uvádí do pravdy (J 16,13), pak je na nás, abychom podle poznané pravdy jednali – vedeni stejným Duchem. Pán chce, abychom ani my ani naši bližní nebyli vyprahlí. A nabízí nám svoje zdroje. Díky mu za to!

Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému. (J 4,14)

ZPRÁVY ZE STARŠOVSTVA

Jan Macek

Výňatky z jednání staršovstva 11.5. a 25.5.
Mládežnický i Rodinný English camp musel být z důvodu karantény zrušen. Namísto mládežnického campu nabídnou mládežníci příměstský tábor v Arše pro děti prvního stupně ZŠ. Na prvním místě míříme na rodiny z Noe.
Hospodář Jakub Řehák informoval o průběhu úprav kazatelského bytu a komunikaci se Zdeňkou Neumannovou ohledně jejího úvazku ve sboru.
Diskutovali jsme karanténní opatření o bohoslužbách. Výklad nařízení opíráme o doporučení Rady CB. Dopady krize se zatím neprojevily na darech sboru.

Diskutovali jsme některé detaily přenosu bohoslužeb přes internet. Zůstanou zachovány i po skončení krize. Bude nutné informovat nápisem u vstupu o probíhajícím záznamu přední části sálu.
Pokračujeme v sestavování nové Rady školy. Na červnovém zasedání bychom rádi věc uzavřeli.

Přípravné práce na odkupu a rekonstrukci školy Noe pokračují. Momentálně se se Saleziány jedná o podobě a financování schodišťové věže, kterou je nutné před odkupem vybudovat.

Na modlitebním staršovstvu jsme přivítali Marka Kalvacha za Evergreeny a Bena Trotta za Rodinný Englishcamp. Letošní FEC byl už v březnu plně obsazen, musel být ale zrušen. Organizační tým ale chce pracovat na udržení vztahů. Nejedná se jen o jednorázovou aktivitu. Evergreeni už nejsou skupinkou, kam se odchází po mládeži, jde o páry i jednotlivce čtyřicátníků, sendvičové generace. Skupina slouží ke sdílení, modlitbám, čtení Bible a společné cestě životem. Zůstává otevřena novým příchozím. Za obě sborové aktivity jsme velmi vděčni.

REAKCE NA KVĚTNOVÉ ČÍSLO SBOROVÝCH NOVIN

Petra Hambálková, Lukáš Hambálek

Květnové sborové noviny byly z části věnovány maminkám. Pro mě to bylo krásné, ale i dost těžké a trochu bolestné čtení. Tohoto vzácného daru, být matkou/rodičem, se mi zatím nedostalo a popravdě řečeno ani nevím, jestli a kdy se mi ho vůbec dostane, přestože od dětství toužím po tom stát se maminkou a starat se o děti.

Vede mě to k zamyšlení, co je Boží plán pro mě a mého manžela Lukáše, když oba po dětech toužíme (přestože jsme si vědomi toho, že to není vůbec lehký úkol a je to běh na dlouhatánskou trať) a když jsme se od začátku našeho vztahu shodli, kolik dětí (když Bůh dá) vzhledem k našemu věku bychom chtěli mít a jak bychom si jejich výchovu představovali.

Přemýšlím i nad tím, kolik párů v našem a v mnohých dalších sborech je, kteří po dětech touží a přesto nepřicházejí, i když z biologického hlediska často není žádná překážka. Kolik z nás cítí tlaky z rodiny nebo okolí (ať už vyřčené nebo jen v náznacích): „Tak kdy už budete mít děti? Na co ve vašem věku čekáte? Děláte pro to něco? A co konkrétně?" Jak odpovídat na takovéto nepříjemné otázky? Uvědomují si ti lidé, že to může zraňovat, přestože jsem přesvědčena, že to není jejich záměr a často to myslí z opravdového zájmu o nás?

Vrací mě to k době, kdy jsem toužila po manželství, ale vhodný partner se neobjevoval. Také jsem tehdy slýchala nepříjemné otázky, kdy už se budu vdávat apod., na které jsem neměla odpovědi. Často jsem pak v noci potichoučku v posteli plakala a ptala se Boha, zda je jeho plánem pro mě, abych zůstala svobodná, přestože jsem sama zůstat nechtěla a ta představa mě děsila. Tehdy jsem prosila Boha, aby mi dal sílu k tomu být svobodná, pokud je to jeho plán pro mě, i když mé srdce toužilo po muži, se kterým bych mohla spojit svůj život a prožívat s ním slasti i strasti manželského života. A pak mi dal zázračně Lukáše.

Přemýšlím tak nad tím: je čekání na dítě jen další zkouška naší trpělivosti, dostaneme stejně zázračně děti, jako jsem já dostala manžela, co nám tím Bůh ukazuje? Je správné se obrátit na odborníky nebo spoléhat čistě na Boží zásah, jaké metody asistované reprodukce jsou ještě z etického a biblického hlediska přijatelné? Máme se vzdát touhy po biologických dětech a spíš usilovat o adopci nebo pěstounství, máme zůstat bezdětní a usilovat o jiné věci a jaké?

Tyto a mnohé další otázky mě i nás oba s Lukášem provázejí prakticky každý den. Odpovědí je jen pomálu. Jedno nás však nese dál, a to vědomí toho, že na to nejsme sami, že to vše můžeme denně v modlitbách předkládat Bohu, že On si poradí i s naší/mojí netrpělivostí stejně jako se vším ostatním, co prožíváme a co před něj předkládáme. On ví, co je pro nás nejlepší a v jaký čas, přestože my si často myslíme něco úplně jiného. Bože, děkuji za Tvoji trpělivost, milost a nezměrnou lásku, kterou k nám máš. A děkuji Ti za rodinu a přátele, kteří jsou nám oporou a kteří se za nás přimlouvají. Buď i jim posilou a povzbuzením. Amen.

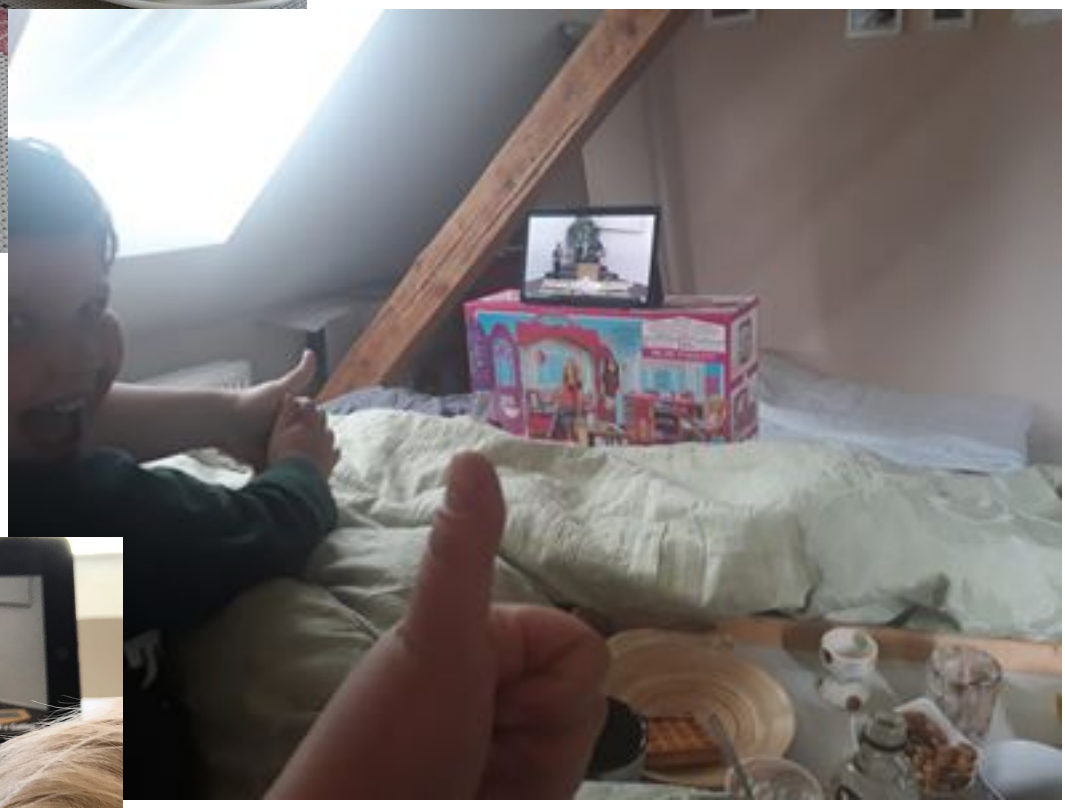

Z domovů...

Roman Neumann

Jsme Bohu vděční, že se v tuto chvíli můžeme na karanténu dívat spíše z jejího konce. Jsou věci, které jsme se naučili a s některými se rádi podělíme. Karanténa pro nás měla několik fází.

První fáze byla plná informací a vyznat se v nich byla docela fuška. Kniha Signál a šum od Nate Silvera velice dobře popisuje, jak je v dnešní době, která je přehlcená informacemi, důležité se v nich rychle zorientovat. Zároveň jsme už i předtím zjistili, že sledovat dění ve dvou zemích (zemi, ve které žijete a zemi vašeho domova) je emocionálně náročné, protože je potřeba více kapacity to vše vstřebat. Hledali jsme, jak oddělit podstatné věci od nepodstatných. Život církve se vlivem situace jakoby zastavil. Ten čas jsme využili ke čtení. Série knih z edice *Kresťanskí hrdinovia - kedysi a dnes*, popisuje životní příběhy postav, jako např. Dietrich Bonhoeffer, Elisabeth Elliotová, Sadhu Sundar Singh (celkem 12 knih). Tato série nás povzbudila a znovu jsme mohli přemýšlet, jak se v dějinách věci stále opakují. Jak je důležité být závislý ve všech oblastech našeho života na Ježíši Kristu. Všemi knihami se jako červená nit táhlo, že lidé, kteří byli svědky velkých věcí, velkých probuzení, misijního působení v různých částech světa nebo sociálních projektů, prožili osobní setkání s Kristem, dali mu k dispozici vše, co měli, dávali Bohu své sny a plány a každodenní poctivou práci. V popředí bylo spasení lidí ne štěstí nebo pohodlí.

Druhá fáze nastala záhy, když bylo jasné, že běžný chod se jen tak neobnoví. Začalo usilovné přemýšlení jak změnit způsob komunikace a jak se s lidmi spojit. Komunikovat přes kameru zabere více času a je to jednostranná komunikace. Kancelář se proměnila na natáčecí studio a byla zapojena celá rodina. V průběhu karantény spontánně vznikla chválící skupina, kterou organizoval náš Honza a jsme vděční, že se do toho zapojily i naše Káťa a Ester. Skupina tedy natáčela písně na nedělní online bohoslužby.

Změny nastaly i v jiných oblastech. To, co jsme si dříve nedovedli představit, třeba takovou přípravu ke svatbě nebo ke křtu přes Skype nebo messenger, stalo se najednou samozřejmostí. Probíhaly online setkání vedoucích skupinek, některé skupinky pokračovaly online. Proto vidíme, jak je ve službě potřeba zůstat pružný a vynalézavý. Cíl zůstává, formy, jak dojít k cíli, se musí měnit podle situace. V této době jsme také hodně telefonovali a povzbudila nás hlavně starší generace, která situaci vzala s důvěrou. Bylo v rozhovorech slyšet, že nepodléhají panice a jsou blízko svému Spasiteli.

Třetí fáze rozvolňování přinesla přemýšlení, jak to udělat správně, abychom respektovali lidi, kteří jsou více opatrní i rychlíky, co jsou do všeho hrr. I v tom jsme chtěli být poctiví a světlem pro své okolí.

V průběhu karantény jsme získali 3 krásné věci.

• Víc jsme se modlili spolu jako manželé i sami a vidíme, že Bůh mluví i skrze karanténu a nejistotu. Již jsme mohli vidět první ovoce návratu do společenství.

Začali jsme jako rodina, ale hlavně jako manželé často chodit pěšky na rychlé procházky do přírody. Poznáváme okolí a radujeme se z Božího stvoření.

• Měli jsme možnost být intenzivně jako celá rodina ještě pohromadě, nestihli jsme se spolu nudit. Je to vzácné smát se s dospívajícími dětmi a nechat se obohatit jejich pohledy na svět.

V každé fázi tohoto období jsme mohli zažít, že se Bohu nic nevymklo z rukou a že jsme v Jeho milostivých rukou. Těšíme na osobní setkání s vámi.

S láskou vaši Roman a Zdeňka, Honza, Ester a Káťa Neumannovi

Martin, Jindřiška a děti Tabačanovi

Ani nám na mysl nepřišlo, že už to bude skoro rok, co jsme se odstěhovali z Pardubic. Opravdu. Čas letí jako bláznivý, ale vzpomínky na báječný čas v Arše jsou stále živé. Jako by to bylo teprve včera, co se zavřely dveře od stěhováku, kolem Archy se to vyprázdnilo od všech ochotných a šikovných mládežníků, my zamáčkli slzu a odjeli na sever.

Děkujeme Pánu Bohu, že máme možnost se stále do Pardubic dostávat. Jsme vděční za návraty a možnost potkávat se a mít možnost mluvit o tom, jak se daří jak na osobní rovině, tak na rovině sborové. S velkou vděčností jsme také během roku přivítali v Liberci některé z vás. Naposledy například víkend s několika staršími kluky z mládeže.

To všechno nám pomáhá při přechodu na nové místo. Stále to tak vnímáme, že jsme na začátku a poznáváme Liberec, okolí i v neposlední řadě samotný sbor. O to vzácnější je pro nás možnost udržovat vztahy v Pardubicích, byť jen takto na dálku. Z počátku bylo v Liberci všechno nové a cizí. I když by se mohlo zdát, že jsme přešli na podobně veliký sbor a všechno bude podobné. Nicméně jak se stále ukazuje, nedá se to porovnávat. Naše církev je tak pestrá, že se člověk musí uchýlit k prostému hodnocení typu: „Je to jiné." Nedá se říci lepší nebo horší. Zkrátka jiné. Každý sbor má své přednosti a své výzvy, se kterými zápasí.

Nu, ale zpět k otázce, jak se máme. Jsme vděční za přijetí, kterého se nám v libereckém společenství dostalo. A vlastně stále dostává. Liberecký sbor je velmi vřelý a milostiplný sbor stojící na dobrých a otevřených vztazích. Je to místo, kde smíte spočinout v pokoji. Ne nadarmo v něm našlo své útočiště a následně i domov mnoho lidí z jiných společenství. Lidé doslova ubiti tvrdostí zákonického či přehnaně aktivizujícího způsobu života.

Liberecký sbor má obdivuhodnou schopnost přijmout a nechat žít. Tak silnou, že jsem to snad nikde jinde ještě neviděl. Hluboké porozumění pro náročné situace v životě člověka a ochotu doprovázet a nést. Vnímali jsme to sami na sobě, když jsme se nastěhovali, neboť změna prostředí je zátěžovou situací. Díky Boží milosti zprostředkované lidmi ze sboru tím můžeme procházet s Božím pokojem.

I naše děti nalezli velmi rychle zázemí ve vztazích s vrstevníky. Nemyslím nyní jen na kamarády v dorostu, ale také i ve školách. Uvědomili jsme si, jak prozřetelné bylo vyrazit loni o jarních prázdninách do Liberce se seznámit s městem a školami. Naši kluci měli možnost jít do budoucích tříd a seznámit se i s dětmi a učiteli. Své ovoce to přineslo již ten den, ale ani ve snu se nám nezdálo, že by to ovoce mohlo přijít ještě jednou.

Když prvního září vyrazili do školy, byla v nich malá dušička. Netušili, co všechno je čeká. Pozorovali jsme na nich, jak se statečně perou s touhou zůstat doma nikam nejít. Však to neměli vůbec jednoduché. Kdo měl možnost měnit kolektiv, tak si to určitě dokáže představit.

Jaké bylo naše překvapení, když se vrátili ze školy domů. Oči měli na vrch hlavy a už od dveří volali: „Tati, tati, představ si, že si nás pamatují!" Ta tam byly všechny strachy a obavy! Oba kluci měli stejnou zkušenost. Jakmile vstoupili do své třídy, objevili se tací, kteří si je pamatovali, šli za nimi a bavili se s nimi jako by se nic nedělo. Díky Pánu za toto prolomení ledů a ve své podstatě ono druhé ovoce únorové návštěvy tříd.

Ano, můžeme povědět, že se nyní už cítíme v Liberci jako doma. Vlastně tomu hodně napomohl i nouzový stav v ČR. Najednou všechno bylo jiné a my jsme byli odříznuti od druhých stejně jako valná většina lidí v zemi. Byl to moc dobrý čas, protože jsme mohli být spolu jako rodina. Jindřiška pracovala z domova a já tím, že mám kancelář hned vedle bytu, jsem byl také více méně doma. Díky tomu jsme zvládali všechny zvýšené nároky (obzvláště učení s dětmi) a měli jsme mnoho času, který jsme věnovali poznávání Liberce a jeho okolí. Musíme říct, že je to kraj, kde je toho mnoho, co stojí za to vidět. Sami můžete posoudit z fotek.

Sboru se také daří. Největší radostí je zakládání nové stanice v Liberci. Po dlouhých rozhovorech budeme za pár dní vysílat jeden manželský pár, který spolu s dalšími lidmi budou zakládat novou práci ve čtvrti, která je přímo pod Ještědem.

Je to běh na dlouhou trať a my jsme stále na začátku. Děkuji však Pánu Bohu za tyto lidi, protože vidím nejen na nich hlad po nesení evangelia. Touhu mluvit s druhými o Kristu a o tom, co to pro člověka znamená. V tomto má liberecké společenství obdobné požehnání jako Archa. Také jsou zde v neděli na shromáždění různí hosté. Nejen hosté z jiných církví, ale také lidé, kteří hledají anebo nehledají, ale chodí, protože se cítí ve sboru dobře.

Naši milí Pardubičtí, jsme za vás velmi vděční a s láskou na vás vzpomínáme. Kdykoliv přijíždíme do Pardubic anebo jen projíždíme, máme nostalgické pocity. Pokaždé vzpomínáme, co jsme kde mohli prožít, s kým jsme mohli být, a pokaždé si povzdechneme, že už s vámi nemůžeme být.

Modlíme se za vás, abyste zůstávali silní Kristovou milostí, Bůh vás provázel svým pokojem a vy jste mohli být na každý den zmocňováni Božím Duchem tak, abyste se stávali každodenním požehnáním pro každého, za kterým vás Bůh bude posílat.

JAK NA SUCHO

Marie Kampová

Jak na „sucho".

Nedávno jsem nahlížela do katastru a s údivem jsem zjistila, že pole, kolem kterého chodíme do lesa, bylo původně složeno asi z 20 políček. Nás ani už nenapadne, že to tak kdysi bylo. Jsme zvyklí na nedozírná pole bez jediného remízku, po kterém jezdí JohnDeer s navigací. Jsme zvyklí na rovný potok nebo řeku v betonovém korytu. A my naříkáme, jaké je sucho, a že není voda. Přitom by stačilo trochu přemýšlet a změnit naše teď už zažité stereotypy hospodaření s vodou. Moc se mi líbí nápad dělat chodníky výš než trávníky, aby se voda mohla zasakovat do země a neodtekla všechna do kanálu. Chytat vodu ze střechy do nádrží a pak s ní zalévat, popřípadě splachovat a prát. Na svažité zahrádce dělat různé zídky a nebo swale, používat kapénkovou formu závlahy. Moc se mi líbí zelené střechy. Myslím, že každý může udělat něco malého pro zadržování vody v krajině a pro šetření s vodou. Nápadů je dost. Stačí se jen zajímat. A pokud je třeba zvednout hlas a ozvat se proti nějaké lidské hlouposti, udělejme to. I voda je součást Boží stvoření a ji máme chránit a dobře s ní hospodařit.

SUCHO

Pavel Lukáš

Téma SUCHO

Byv vystrašen tématem „Sucho" biblického úvodníku do SN 06(2020, zaradoval jsem se, když jsem se dověděl, že ČT 24 bude v neděli po poledni vysílat debatu moderátora Moravce, která se bude týkat mj. sucha v ČR. Pečlivě jsem se nachystal, abych si mohl dělat poznámky. Mohly by se do úvodníku hodit, že? Po přípravě nedělního oběda mi zbyla část vajíčka. A protože neumím vyhazovat, rozhodl jsem se „chlejstnout na plech" tzv. hrníčkovou buchtu z poloviční dávky ingrediencí; vajíčka taky zbyla asi polovina. Mám trochu praxe, rychle jsem vše nachystal a stále sledoval hodiny. Pořad mezitím začal jinými tématy, takže jsem těsto nalil do připravené (tedy vysypané) mísy z jenského skla, navrch jsem nasypal nalámané ořechy a buchtu jsem dal péct. Nevím, proč dal pan Moravec téma o suchu až jako poslední, když pan prezident před pár dny řekl, že toto téma je pro ČR vážnější než epidemie koronaviru. Rozhovor o suchu začal a já jsem věděl, že asi po 10 minutách musím buchtu vyndat z trouby. Poznámky jsem si před televizní obrazovkou sice dělal, ale s postupujícím časem jsem nabýval stále silnější dojem, že pro mne, resp. pro čtenáře SN nebudou upotřebitelné. Jen občas padly nějaké mm srážek, miliony m krychlových , taky miliardy Kč, sucho v lidských duších jsem nečekal. Celkový dojem: nic moc. Po skončení debaty se zadumán šourám do kuchyně, kde mne probudila vůně pečené buchty a teplo od sporáku. První myšlenka: ta poloviční (tenká) buchta bude černá jak bota! Rychle ji vyndávám z trouby. Černá není, má barvu mléčné čokolády, ale přece jsem dal do těsta taky trochu kakaa. Pravda, na povrchu je trochu popraskaná. Ani oříšky, částečně vykukující nad těsto, nejsou černé. Později ke kávě ukrajuji první pás ještě vlažné buchty. Proti všem zákonům fyziky není buchta ani zespodu spálená! A chuť? SUCHÁ. ?

ZA CO SE MODLÍMĚ

Dagmar Kalvachová

Bratři a sestry,
v tento čas žijeme již v době rozvolňování nařízení souvisejících se „stavem nouze". A tak jistě máme i mnoho důvodů k vděčnosti – Pán nejen nás ochránil před nemocí covid-19, smiloval se nad naším národem, mnohé uzdravil a šíření nemoci ustupuje.
Nezapomínejme také podle Božího slova na „prosby, modlitby, přímluvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti." 1.Tim 2,1-2.
Znovu se smíme scházet k bohoslužbám, obnovila se setkávání skupin jako je dorost, mládež, aj. I když jsme vděčni za možnost sdílet se „na dálku", přece jen si možná víc než dříve uvědomujeme, co pro nás znamená společenství církve, společná setkávání u Božího slova, modliteb a chval. Mysleme na ty z nás, kteří nemohou do sboru pro stáří či nemoc - s.Krejčíková, s.Pavlínka Kalvachová, s.Hejnová, s.Baššárová, ...
Nezapomínejme na naše poslání být světlem a solí tomuto světu – nechť náš život je svědectvím o naší víře v Pána Ježíše Krista. Vyprošujme si moudrost a vedení Duchem Božím - Boží slovo a modlitba je naší silou.

*****

Téma tohoto čísla SN je SUCHO.

V minulém čísle jsme si připomínali modlitby za déšť. Věřím, že mnozí stejně jako já jste nejen prosili, ale i děkovali za déšť, který skutečně Pán v květnu na naši zemi poslal. Díky Bohu! Bůh je totiž ten, kdo dává zemi déšť: Sk 14,17 "… nepřestal dosvědčovat sám sebe tím, že jim prokazoval dobro: dával vám z nebe déšť i úrodu v pravý čas" a v Mt 5,45 Ježíš říká: „déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé".
Voda symbolizuje Boží požehnání a nedostatek vody duchovní nouzi. „… rozpínám své ruce k tobě, má duše po tobě žízní jak vyprahlá země." Ž 143,6. Sucho je často v SZ spojováno i s hříchem – např. Šalomoun se při posvěcení chrámu modlí:
„… a nebude déšť pro hřích proti tobě, …, budou-li se modlit …" 2.Par 6,26.
Hospodin je také „zdrojem živých vod", jak čteme v Jr 17,13b.
V NZ voda souvisí s věčným životem – nejvyšším požehnáním, a Duchem Svatým.
„ … Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému." J 4,13-14.
Modleme se a prosme, aby o nás platilo, co říká Pán Ježíš:
„Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra, ' jak praví Písmo."
To řekl o Duchu, jejž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili… J 7,38-39a.
Dagmar Kalvachová-Pol.

Awana klub	Dagmar Kalenská	tel. 606 723 207
Práce s dorostem	Alois Blažek	tel. 778 770 680
Schůzky mládeže	Jan Macek	tel. 735 166 425
Evergreeni	Marek Kalvach	tel. 736 466 891
Kurzy Alfa	Martin Hambálek	tel. 774 319 418
Knihovna	Irena Hambálková	tel. 461 100 142
Chválící skupinka	Petr Kalvach ml.	tel. 777 043 356
Chválící skupinka	Jiří Čermák	tel. 730 617 153
Kancelář sboru	Marie Kampová	tel. 731 143 403
Pracovník kanceláře, pokladník		tel. 732 157 375
Varhanní doprovod	Daniela Kampová	tel. 721 507 844
Správce sborového domu	Petr Kalvach st.	tel. 730 192 185

ELIM Pardubice - křesťanská společnost pro diakonii z.s.

Výbor pobočky: Vladimír Lukáš (předseda), Eva Widenská, Marek Kalvach
Kavárna a knihkupectví: Dagmar Kalvachová (Dubinská)
Seniorklub: vedoucí Vladimír Lukáš, zástupce Petr Kalvach st.

Č.ú. pro vaše případné sponzorské dary: 3368788389/0800

NOE - Křesťanská základní škola a mateřská škola

Finanční dary na potřeby školy můžete počítat na účet školy:

Č.ú.: 2200446559/2010
Variabilní symbol pro ZŠ: 99 a rodné číslo bez čísla za lomítkem
Variabilní symbol pro MŠ: 88 a rodné číslo bez čísla za lomítkem

Do poznámky uveďte Vaše telefonní číslo.

Rády bychom ještě představily poměrně novou službu, kterou je **příprava kávy**. Obnáší to nasypání kávy do kávovaru, ke konci bohoslužby připravit nádobí a nakonec vše uklidit. Nemusíte se zavazovat k dlouhodobé práci, stačí si vybrat jednu neděli, kterou si vezmete (ideálně ve dvou) na starosti. Pak už je třeba jen se nahlásit osobně či emailem (mackovasima@gmail.com) Simče Mackové, která má na stasrost organizaci přípravy káv y.

Pravidelná setkání

ČTVRTEK	Awana klub	17:00	Archa
	Studium bible	18:30	Kvasín, sudé týdny
PÁTEK	Dorost	16:30	Archa, klubovna
SOBOTA	Mládež	18:00	Archa, malý sál
NEDĚLE	Modlitební chvíle	9:00	Archa, kavárna
	Bohoslužba	9:30	Archa, velký sál
	Bohoslužba	9:15	Kvasín
	Evergreeni	18:00	Archa, malý sál

Číslo účtu sboru CB Pardubice **2000380583/2010**
Konstantní symbol: 558
Variabilní symbol: vaše rodné číslo (bez čísla za lomítkem), před které uvedete následující dvojčíslí podle druhu určení platby

		VS
Dary	dary, desátky	11
	dary různé (po předchozí dohodě)	12
	dary mládež	13
	dary alfa	14
	dary Ukrajina	15
	dary Awana klub	16
	dary pro potřebné	17
	dary NOE -příprava a propagace stavby budovy	18
	dary NOE- příspěvky zřizovatele	19
CTS	vratná kauce CTS	2
Mládež	English Camp	3
	další akce mládeže (po předchozí dohodě)	31,32...
Sbor	Relax 50+	50
	Rodinný EC	51
	další akce sboru (po předchozí dohodě)	52,53...
Awana	Klub Awana	60
	tábor Awany	61

Sborový list vychází jako měsíčník sboru Církve bratrské v Pardubicích. Všechny připomínky, podněty a nápady či modlitební předměty adresujte, prosím, redakci Sborového listu:
Simona Macková mackovasima@gmail.com
Eliška Bečková el.beckova@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla září 2020.
Náklady na vydání tohoto čísla činí asi 10Kč.

Církev bratrská-Archa
Pardubice
Lonkova 512
530 09 Pardubice
pardubice@cb.cz
www.cb.cz/pardubice

Administrátor
Pavel Lukáš
tel. 777 847 445
pavel.lukas.cb@gmail.com

Vikář
Jan Macek
tel. 735 166 425
jan.macek@cb.cz

Starší sboru
Radomír Kalenský st.
místopředseda
tel. 606 788 791
radomir.kalensky@gmail.com

Alois Blažek
tel. 775 770 680
blazekalois@gmaill.com

Petr Kalvach ml.
tel. 777 043 356
boss77@seznam.cz

Dagmar Kalvachová Pol.
tel. 736 658 176
dagmar.kalvachova@seznam.cz

Petr Kotas
tel. 602 309 227
f.trade@email.cz

Jakub Řehák
tel. 775 322 268
rehak.jakub@gmail.com

Vladimír Zbytek
tel. 604687607
vzbytek@gmail.com